

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

Raemond, Florimond de

Coloniae Agrippinae, 1655

IV. Zuingliani victi ac profligati.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

IV. Verum tamen pace ut dictum est inita, plusquam Vaticanum Zuinglianorum erga Catholicos odium animis contineri non potuit, quin tandem erumperet, & pacem quamuis iuramento vtrimque firmatam turbaret ac dissolueret. Et sane Spiritus ille, qui per os Zuinglij, nihil quam ignem & flammam, vomebat, sanguinem ac carnem humanam pro suaquissimo cibo ac delicijs habet. Tigurini ergo ac Bernates, quum contra pacta & promissa Catholicorum subiectos seducere instituisent, ut ad imperata faciendâ eos cogere, locis idoneis ac claustris viarum occupatis, ne quid ad illos deucheretur alimoniam, prohibebant. Sed quemadmodum famés, ut est in proverbio, lupum sylua expellit, & cibum vnde cumque quatere cogit: sic Catholici rerum necessariorum inopia pressi, contractis magna celeritate copijs, signa protulerunt, & opinione citius ad Tigurinorum fines peruenerunt, bello tamen his verbis prius indicto, quæ uti à Simone Fontano in Historia Catholica descripta sunt, appono.

Quandoquidem iam saepe omnes & singuli ex aquo & bono satis facturos vobis obtulimus: vos vero contra fœdera & pacta iuramento confirmata, contra pacem publicam, contra disciplinam & concordiam Christianam, contra fidem, charitatem, & qua inter confederatos esse debet amicitiam, atque adeo contra ius naturale, & contra omnem aequitatem, subditos nostros ad rebellionem excitatis, sic ut iam dudum fidem nobis datam violauerint, periuriumque commiserint, dum Capitaneatus Sangallensis & præfectura Vallis Rhenana, & aliorum locorum subditi, imperium nostrum detrectant, à vobis instigati, vestraque artibus & dolis ad inimicitias nobiscum exercendas inducti, eum in finem, ut hac ratione nos ab antiqua nostra & certa Fide Catholica dimoueatis, quos vos dicitis nolle Dei verbum audire, nec permittere ut subditi nostra ditionis, Veteris ac Noui Testamenti libros legant; immo velut homines omnis religionis expertes, malignos, proditores & pacis perturbatores traducitis: tum etiam, cum tantum ob causam quod erroneam vestram & laruatam religionem amplecti nolimus, annonam nobis intercluditis, ut non nos tantum, verum etiam liberos nostros, qui adhuc in utero matris sunt, fame necetis ac perdati: quoniam denique ius omne nobis denegatum videmus, nec ullius ope ad iustitiam & rationem vos adigere possumus; ac iam tanto tempore tot tantasque vestras iniurias, vim & insolentiam pertulimus, quarum nec adhuc ullum facitis finem, coacti sumus coram Deo omnipotente, S. Virgine Deipara, tota curia cœlesti, atque omnibus ijs qui iustitia & iuris aliquam cu-

ram habent, de his rebus conqueri; simulque eo consilia nostra & vires conferre, ut diuina adiuuante gratia, iniurias nobis illatas ulciscamur. Quod presentibus literis vobis vestraque adiutoribus & adherentibus significare, & honori nostro consulere volumus. In quorum fidem & testimonium, confederatorum nostrorum Tiguanorum sigillum, nostro omnium nomine his appendimus, Datis Anno M. D. XXXI. die VI. Octobris.

His acceptis literis, Tigurini quoque copias vnâ cum tormentis quibusdam educunt, vnâ cum Zuinglio tamquam altero Gedeone, cuius præsentiam hoc modo excusat vaser ille tinctor colorum falsorum, Sleidanus: Tigurinorum, inquit, ita fert consuetudo, quum in hostem exitur, ut Ecclesia minister primarius vnâ prodeat. Zuinglius etiam vir fortis alioquin & animosus, quum secum reputaret, quod si domi resideret, ac prælium forte fieret aduersum, fore ut magnam ipse sustineret inuidiam, quasi concionibus quidem accenderet hominum animos, in ipso autem discrimine remolleceret, voluit omnino communem subire martem. Nec iniuria profecto aliorum reprehensiones metuebat, si tam cruentæ tragœdiæ auctor in ipsa actione velut è scena se subduceret, aut post siparium se absconderet, nulla omnino persona præsentata; aut sine suo periculo instar tubæ, accieret viros martemque accendere cantu, pergeret, & sic homines ad mutuam laeniam excitare, ipse interim post principia loco tuto sibi cauere videretur. Zuinglius ergo vnâ in hostem exiens, non seduli tantum Prædicantis, verum etiam boni militis, atque adeo ducis officium implere voluit, in prima acie consistens, & suos ad fortiter pugnandum cõhortans, Deum exercituum, inquit, numquam tam pia ac iusta causa defuturum, contra eos qui ad tuendam Papistarum idololatriam arma cepissent. Sed mox & ipse graui vulnere accepto prostratus, & vniuersus Zuinglianorum exercitus aut cæsus fuit, aut in hostium potestatem venit.

V. Zuinglium pseudopphetam quidam semianimum tacentem conspicuus, rogauit, vtrum sacerdotis copiam sibi fieri veller cui peccata confiteretur. Nihil vero respondentem, sed terram mordentem, alter hasta transfixit. Sleidanus patronus impietatis huic quoque prælio non defuit calamo pictorio, suo. Nam ait, in corpus Zuinglij exanime valde scissum esse, & vix etiam illius morte potuisse odij acerbisatem exsaturari. Certe cadaver eius carnisfici traditum & igne crematum fuit. Chronicon Basileense testatur, antequam crematum fuerit, in-

quatuor